

GRENSMAAS

Vlnr: de huidige haven bij kasteelhoeve Hartelstein, grazers in de nieuwe natuur bij Borgharen, paardenskelet in de

kasteelhoeve, en zicht op de meest recent afgegraven oevers van de Maas.

foto's MGL en Consortium Grensmaas

Weer stukje gewonnen

Het werk van Consortium Grensmaas aan de oevers van Limburgs grootste rivier staat aan de vooravond van een nieuwe fase. Tijd voor een tocht van Borgharen naar Geulle met directeur Kees van der Veeke.

door **Jeroen Geerts**

Buurtbewoners zweren dat ze het verschil kunnen zien. Bij zware regenval stond de Maas hier, ter hoogte van Borgharen en Itteren, volgens hen een stuk hoger. Logisch: door het Grensmaas-project heeft de rivier hier in de breedte tientallen meters meer ruimte gekregen. Ter hoogte van Borgharen zelfs een honderd-

tal. Een paar plukjes groen verraden de oude bedding. „De Maas kan daar nu hoeveelheden water zoals in 1993 prima aan”, weet directeur Kees van der Veeke van Consortium Grensmaas. De plannen dateerden al van de jaren tachtig, maar vooral de grote overstroming van 1993 die Itteren en Borgharen zwaar trof, vormde de aanleiding tot al het zware werk dat al jaren wordt verzet aan de oevers van de Maas. De mensen beschermen

tegen overstromingen en tegelijk nieuwe natuur laten ontstaan. Door het afgraven en verkopen van grote hoeveelheden grind zou het hele project zichzelf moeten kunnen bekostigen. De crisis heeft enigszins roet in dat eten gegooid. „We hebben te maken met zo'n 35 procent minder afzet. Pas op, we hebben het nog altijd over zo'n 3 miljoen ton per jaar. Maar de woningbouw trekt nog altijd niet echt aan. Als de markt nog drie of vier jaar blijft zoals die nu is, dan gaan we onze tijdsplanning niet halen.” De grindwinning ter hoogte van Bosscherveld is voorlopig stilgelegd. Eén datum is echter hoe dan ook heilig: 31 december 2017. „Dan moet de hoogwaterbeveiliging een feit zijn. En dat gaat ook gebeuren.” Maar er zijn ook meevallers: bij Geulle aan de Maas is al een begin gemaakt met het opruimen van

een deel van de werkweg. In september worden alle werkzaamheden afgerond. „Hier hadden we de oorspronkelijk geplande uitvoertijd al teruggebracht van vijf naar drie jaar. Doordat er nauwelijks een winter geweest is, zijn we nog een paar maanden eerder klaar.” En daarmee gaan de werkzaamheden bijna een nieuwe fase in. Na het afronden van het werk in Geulle, Borgharen en straks Itteren verkast al het zware materieel dat nu nog staat opgesteld rond het hoofdkwartier in Kasteelhoeve Hartelstein, naar het noorden. Naar het Trierveld, bij Sittard, waar 60 procent van het werk van het totale project nog wacht. „Die fase gaat niet voor niets tien jaar duren.” Er wordt een geheel nieuwe haven voor aangelegd. Die bij Hartelstein blijft overigens voor een deel intact. „Rijkswaterstaat gaat een passeerstrook aanleggen voor het steeds drukker wordende Juliana-kanaal.” Tegen de tijd dat het werk bij Trierveld in volle gang is, moet het mogelijk zijn om van Itteren naar Borgharen te wandelen door één uitgestrekt natuurgebied. Grote delen van de oevers laten daar nu al zien wat dat gaat brengen. Zonder enige inmenging van de mens begint binnen drie maanden van alles te groeien op de kale vlaktes. Vooral rond Borgharen overheerst kersvers groen. Velden vol opmerkelijke paarse bloemen. Een klein stukje historie komt hier weer terug in de vorm van een oude Maas-arm die in ere is hersteld. In de verte lopen de galloways die hier in 2012 zijn uitgezet. Sinds kort heb-

ben ze gezelschap van een aantal konikpaarden. Een afwisselend landschap dat een prima thuis is voor vogels, vlinders en kleine zoogdieren. En wat was dat? Daar liep toch echt een vosje. Het consortium helpt met het plaatsen van klaphekjes en informatiebordjes. Op de grens tussen

Borgharen en Itteren zijn een fietspad en een bommenlaan aangelegd. „Je wilt ook iets terugdoen. We hebben tien locaties en die liggen allemaal op minimale afstand van woongebieden. In Borgharen hebben we bijna op de drempels van de huizen van de bewoners gewerkt.”